

Nico Eekman, *Metselaars*

kwestie van aanleg, van smaak, dan een criterium. In een wel aardig artikel in dit maandschrift werd daarentegen enkele jaren geleden (in 1935) de bescheidenheid van Eekman's palet nadrukkelijk een deugd genoemd. Zijn sterk geteekende, toen nogal kleurarme schilderij, tegenstelling van „muzikale” kunst, rijk aan warme kleuren, werd geloofd met de opmerking dat de uitdrukking „sterk gekleurd”, als kenschetsing van een verhaal, een verslag, geen gunstige beteekenis heeft. Hier is — behalve de vergelijking van ongelijksoortige zaken, verhaaltrant en schilderwijze, en het gebruik van het woord „muzikaal”, speciaal voor *schilderkunst*, — nogal wat op af te dingen: kleur is zoowel een middel, als een persoonlijke behoefte. Ook Goethe meende „Die Menschen empfinden